

Zprávy z farnosti

07/2011

Tak jako každý rok, začínají prázdniny a dovolené. Je pravda, že se to týká především rodin, jejichž děti chodí do školy, ale nakonec to zasahuje všechny. Mění se styl života, domácí režim jinak vypadá, setkáváme ve městě jiné lidi, kteří sem přicestovali. A když my někam jedeme, máme také celou řadu nových zážitků. Každá změna je dobrá, a tak to je to pozitivní.

Ale je také narušen určitý řád, který nám jinak běžně pomáhá. Proto musíme vyvinout zvláštní úsilí, abychom obstáli. V podstatě nezapomeňme na základní body pro duchovní život. Modlitba, svátosti, duchovní četba, a také vědomě konat dobré skutky, dát zakusit druhým lásku. To sice není nic zvláštního, ale přece jen období prázdnin, je takovou zvláštní situací.

Přeji všem hezké prožívání následujícího měsíce, hodně pohody a zotavení.

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2011

Na každý měsíc jsou vyhlašovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

ČERVENEC

1. Aby křesťané přispívali ke zmírnění materiálního a duchovního utrpení nemocných s AIDS, zvláště v nejhudších zemích.
2. Za řeholníky a řeholnice v misiích, aby byli svědky evangelijní radosti a živými znameními Kristovy lásky.
3. Za pokřtěné, kteří žijí ve vlažném vztahu k Bohu a církvi, aby objevovali, co to znamená „stát se živými kameny pro duchovní chrám, rodem vyvoleným a svatým lidem, který patří Bohu jako vlastnictví“.

texty byly převzaty z <http://www.modlitba.net/>

Chce církev chlapy...? - podruhé

S touhle otázkou si nějak nevím rady. Téma je mi svým způsobem blízké, už před lety jsem na toto teritorium vstoupil objemem (Siprova) feministického paradoxu, http://www.fzu.cz/~sipr/nefyzikalni_vyzkum.html#religio. Nicméně jak tak nad tím trochu přemýšlím, tane mi na myslí věta připisovaná jednomu z otců zakladatelů moderní fyziky Paulu Diracovi: „Problém není v tom, najít odpověď, problém je najít otázku“.

Myslím, že tohle není dobrá otázka. V prvé řadě zde vystupuje ona nedefinovatelná církev. Zde si snadno dosadíme „vysocí církevní představitel“ a pak už je jen krůček k (dle mého soudu) velice pokleslému rituálu „nadávání na církev“. Pro pubertáky dobré, ale...

Možná, že „církev“ je můj farář. V této souvislosti se mi líbila poznámka někomu v Nesměři, že ti „představení“ jsou taky chlapi a že v mnoha případech může jít o obyčejný zápas dvou kohoutů na jednom smetišti. V tomto ohledu se církev asi neliší od kterékoliv organizace.

Možná, že „církev“ jsou lidi kolem mne. Tady si vybavuji jednu radu Lewisova zkušeného ďábla, který svého učedníka nabádal, aby svého „pacienta“ klidně nechal chodit do kostela a vyčkal, až mu začne vadit, že ve druhé lavici sedí zelinář, který páchne a v druhém koutě zase nějaký jiný soused, který má jiné nectnosti a až mu po čase začnou spolufarníci lézt na nervy, nastane pokušitelova příležitost.

Ano, v církevní obci mi leze dost lidí na nervy. A nepochybuji o tom, že já taky lezu na nervy dost lidem. Zatím jsem nepřišel na jiné řešení než s tím žít.

J. F. Kennedy proslul výrokiem „neptej se, co může tvá země udělat pro tebe, ptej se, co můžeš udělat ty pro svou zemi.“ Kennedyho nijak zvláště neobdivuji, ale já sám pro sebe si v otázce „potřebuje církev chlapy?“ spíše vybírám „oceňuje církev dostatečně mou genialitu, mou hloubku, mou opravdovost?“. Asi vás nepřekvapím svou zkušeností, že církev mé úžasné kvality dosud neobjevila a neocenila. Hanba ji...

Nechtěl bych to trivializovat. Například liturgii vnímám jako ne úplně povedenou, jako „chlap“ se zrovna v naší liturgii nějak necítím úplně doma. Ale to je otázka desítek či stovek let. Tady si hrajeme skutečně s věcmi Božskými a církevní „zkostnatělost“ mi přijde v tomto směru velice užitečná.

Jistě i otázka „církevní organizace“ je netriviální a jistě se bude měnit, jako se měnila v průběhu staletí. Ale zase – velcí reformátoři, mající jednoduchá řešení na složité problémy, si můj respekt obvykle nezískávají.

Ale k základní otázce – zda se v církvi mohou cítit jako chlap opravdu dobře – mě napadají jen dvě paralely. První pochází od „pedagoga ve výslužbě“ Miroslava Šimka. Dotaz: „Slyšela jsem, že manželství uzavíraná v pátek jsou nešťastná. Je to pravda?“ Odpověď: „Samozřejmě. Proč zrovna pátek by měl být výjimkou.“ Druhá paralela pochází od Renčina, můj oblíbený kreslený vtip, kde dva pánové osloví spořádanou slečnu sedící na lavici a pletoucí svetr: „To vy jste si dala do rubriky seznámení inzerát 'Na cestu životem hledám upřímného, poctivého, pracovitého a citlivého muže, abstinenta a nekuřáka?' Chtěli jsme vám říci, že čekáte zbytečně. Tento vzácný muž již není mezi námi, zemřel 15. září 1582.“

Ne, na dobu, kdy se budu v církvi cítit opravdu dobře, skutečně nečekám. (A nemyslím si, že by to byla vina „církve“.)

...

(k pokoře...) Já ale jsem chtěl stran pokory prezentovat další ze svých skvělých objevů. Žena si přivezla tuším z Německa úsloví „peníze nejsou všechno, ale všechno je nic bez peněz“. Mne se to úsloví moc nelíbí (možná to vnímám jako útok na moji výplatní pásku :-)), ale inspiruje mě to k následující tezi: „Pokora není největší ctnost, ale ani největší ctnosti nejsou nic bez pokory.“ Matematicky řečeno: jde o ctnost nutnou, nikoliv postačující.

Často čtu různé inteligentní texty, názory, moudra různých veleduchů. Na nejrozumnější témata. A často si říkám „píše to hezky, ale ta ješitost, sebestřednost, samolibost, která tím textem prokvétá, to celé naprosto znehodnocuje“.

Ondra

Noc kostelů...

Noc kostelů je „za námi“. V Děčíně jich bylo otevřeno opravdu hodně, i s různými programy – přesto nám nepřišel ani jeden ohlas, zamýšlení... Vše zapadlo, udělali jsme si čárku, na rok je zase „pokoj“ a v příštím roce opět hurá do toho?

Jsou ale lidé, kteří se zamýšlí. Třeba jako autor následujícího příspěvku. (R.S.)

Dnes jsem se podíval na web noci kostelů, spojilo se mi to s kázáním a krátkou informací našeho pana faráře a vzešla mi zajímavá paralela.

Před zhruba 15 lety jsem byl služebně ve Švýcarsku v Basileji. Ve chvílích volna jsem obdivoval se svou spolupracovnicí, nyní mou ženou, krásné gotické chrámy, které nesou stopy dějin. A se zájmem se dozvídal, jak jsou chrámy využívány. Byl jsem poněkud překvapen, že se o jejich využití dělí kněží, pastoři a jiní duchovní. Už méně jsem byl překvapen z pódia v místě oltáře, na kterém bylo zavě-

šeno jakési umělecké plátno. Při jedné z návštěv jsem zaznamenal snad umělecké čtení z nějaké literatury, tuším že poezie – název už si nepamatuji, jenom vím, že ta kniha svým zaměřením do kostela moc nepatřila (tedy alespoň dle mého povědomí a přesvědčení). V jiné části chrámu jsme shlédli hezky provedené bronzové odlitky prodejních stánků či pultů se zeleninou a věcmi tak, jak by je tam zanechal trhovce na - dnes bychom řekli – farmářském trhu. Velmi věrně vyhotovené.

Dnes si říkám, jak by reagoval Ježíš, kdyby se tam objevil. Použil by bič a ostrá slova či by nás pochválil, že se staráme, abychom jinak, než svým příkladem pozvali do domu jeho otce naše bratry a sestry?

A co naše noc kostelů? Odkud to k nám přišlo? A proč? A k čemu to má vést? Bylo by lepší pozvat lidi na den kostelů? Ukázat jim, že i přes den se zde mohou schovat, ztišit, zklidnit, odpočinout si? Pozvat je na mši svatou? Namísto kulturních programů nabídnout lidem zamyšlení se nad texty vedoucí k životu? Poukázat na možné způsoby, jak uhnout z pohodlné dálnice, široké a rychlé, která vede do přesně tam, podle čeho je nazvaná – dál-nic(e)? A pomoci jim (i sobě) stoupat na horu?

Děkuji Hospodinu, že jsem a mohu k němu hledat cestu.

Tomáš, 23. 05. 2011

Svatý patron pro Lužické Srby

V nedaleké Lužici tvořili Lužičtí Srbové ještě v 16. století více než 80 % obyvatelstva. Po tisícileté germanizaci jich přežívá asi 60 000 tisíc. Je obdivuhodné, že v zemi, kde od roku 1870 bylo zakázáno srbské vyučování, srbské bohoslužby i sňatky a pronesení srbského slova ve škole bylo přísně trestáno, se ještě tisíce lidí hlásí k srbským kořenům své identity.

K záchraně nám blízkého národa může pomáhat mocný přímluvce v nebi. Zcela mimo pozornost sdělovacích prostředků byl 2. července 1998 v Rožantu zahájen proces blahověření Alojse Andrického drážďanským biskupem J. Reinertem.

Katoličtí Lužičtí Srbové jsou příkladem také pevné katolické víry, dnes tak vzácné. Malý slovanský národ měl své nejvýznamnější zástupce právě z řad katolických duchovních. Největším jejich básníkem byl P. Jakub Bert Čišinski a k němu se druží později P. Józef Nowak, kněz, redaktor a básník.

Oddaností víře vyniká rodina Andrických. Předčasně zesnulý P. Mikławš Andricki (1908) vynikal horoucí láskou k těžce zkoušenému národu. V Radworu se v rodině uvědomělého učitele roku 1914 narodil Alojs Andricki. Z šesti dětí všichni čtyři synové šli do semináře. Jeden padl jako příslušník wehrmachtu, ostatní tři se stali kněžími. Alojs již jako student teologie redigoval časopis *Serbski student* a těšil se mezi mládeží velké oblibě. Primici slavil 6. srpna 1939 v Radworu. Pro svůj zjevný odpor k represím, k nimž patřilo i veřejné pálení knih za nucené účasti dětí, byl roku 1941 zatčen a umístěn spolu s dalšími duchovními v koncentračním táboře v Dachau. Působil zde jako kněz, šířil dobrou náladu a ošetřoval nemocné. Nakazil se přitom tyfem a 3. února 1943 byl zabit smrtící injekcí.

Do násilně uzavřené lužicko-srbské školy v Chrosčicích umístili později Srbové nápis: „Zo budžemy to daj Bóh. A my zo smy“ – což volně přeloženo znamená: „Za svou budoucnost prosíme Boha. Přes všechnu nepřízeň jsme vytrvali!“

Převzato z časopisu Světlo

Z některých svědectví o P. A. Andrickém

„Alojs byl skvělým sportovcem, chodil po ložnici po rukou. Několika salty se lehce vyšvihl na svůj slavník ve „třetím poschodí“. O jednom silvestrovském večeru na kněžském bloku se stal svými salty a šílenými akrobatickými výkony zlatým hřebem večera.“

„To byly Vánoce! V roce 1941 bylo všechno jinak. Kaple už byla zařízena o trochu lépe. Z beden a plechovek postavený oltář, na něm podomácku zhotovené svícny se svíčkami a velký oltářní obraz představující vánoční scénérii, malovaný mladým drážďanským kaplanem vodovými barvami na slepených novinách. Málokdy vzbudil nějaký primitivní obraz tolik radosti a nábožnosti jako tento v ubohé nouzové kapli baráku 26 koncentračního tábora.“

„Jako oltář posloužil táborový stůl z obytné místnosti, jako tabernákl prkna z jakýchsi beden a na nich dva modlící se andělé zhotovení z plechové nádoby na marmeládu patrně K. Schmidtem na návrh Alojse Andrického.“

Některé výroky P. A. Andrického

„K zániku je odsouzen národ, který své děti nevychovává podle křesťanských a národních zásad.“

„Až se doba opět uklidní, chtěl bych jako letec rozšířit království Boží do všech končin země.“

„Jeho cesty jsou nám Boží prozřetelností tak předepsány, že po nich k němu, věčnému a všemohoucímu Pánu nebes a země, můžeme, ba dokonce musíme dospět. Proto nemůžeme dělat nic jiného než neustále a všude, v každé životní situaci mu děkovat – jemu, trojjedinému Bohu.“ (18. 10. 1941)

„Ani tehdy, když od nás Pán viditelně odvrátil svou tvář a my jsme skutečně srazeni až k zemi, nepochybujeme o lásce našeho nebeského Otce. Když právě nyní nemůžeme působit jako rozséváči, chtějme se alespoň stát obilným semenem, abychom v čas sklizně přinesli množství plodů. Tak jsme vždy a všude schopni sloužit Pánu a jeho církvi. Díky Bohu!“ (08. 02. 1942)

„Modlitba je často jen breptáním a zdá se, že neuspokojuje srdce: a přece je modlitba v očích Otce větší a cennější než mnoho krásně zazpívaných žalmů nebo důstojných procesí.“ (17. 05. 1942)

Prohlášení za blahoslaveného...

13. června 2011 byl tento první lužickosrbský budoucí světec v Drážďanech slavnostně blahoslaven. Považovali jsme za dobré zúčastnit se této slavnosti, proto-

že se to týká slovenského národa v našem těsném sousedství. A tak jsme s otcem Františkem ráno vyrazili autem k drážďanské katedrále. Když jsme došli na náměstí, bylo již skoro zaplněné účastníky. Uvnitř v katedrále bylo ještě volno a tak jsme si vybrali místo před velkou televizní obrazovkou, abychom mohli vše sledovat. Vybrali jsme si dobře, protože jsme pak mohli zblízka vidět, když nesli kolem

ostatky blahoslaveného P. A. Andrického a také jsme mohli sledovat slavnostní průvod. Z našich biskupů byl přítomen kardinál Vlk, náš biskup J. Baxant, také biskup F. Radkovský. Pak místní biskup J. Reinelt, kardinál Angelo Amato a apoštolský nuncius. Kněží bylo nepočítaně. Mše svatá začala v 10:30, byla v němčině a v lužické srbštině, které je dost rozumět, dalo se tušit, o čem je řeč. Bohoslužbu doprovázely krásné zpěvy také střídavě v obou jazycích. Mně se velmi líbily lužické národní kroje, které hýřily nápaditostí střihů, barev, krajek a ozdob. Bylo na co se dívat. Možná jste někdo tyto kroje viděl někdy při poutní mši svaté v lednu ve Filipově, ale tam bylo vidět jenom starší ženy v jednodušších ustrojeních. Zde byly i mladší ženy, děvčata a děti a byla to pastva pro

oči.

Mše svatá uběhla velice rychle, najednou bylo 12 hodin. Vyšli jsme před katedrálu, kde byla možnost koupit si v různých stáncích občerstvení. Vybrali jsme si místní specialitu – klobásu – a usadili se s ní na schodech opery. Pozorovali jsme hemžení lidí, proplétání nádherných krojů a poslouchali zpěvy a hudbu z blízkého podia, kde probíhal odpolední program. Počasí nám přálo, protože pražící slunce se schovalo za mraky a vál příjemný vítr. Potkali jsme také některé známé kněze a Mariiny sestry z Naundorfu a Fridrichrody. Ve 13:30 jsme se vrátili do katedrály poslechnout si varhanní koncert. Hrál místní mladý dómský varhaník skladby D. Buxtehude, J. S. Bacha aj. Pro nás bylo velmi potěšující, že jsme potom mohli slyšet skladbu „Magnificat“, kterou zkomponoval náš český skladatel Miloš Bok speciálně pro tuto příležitost blahořečení. Zpíval ji dětský sbor, doprovázený varhanami, trubkou a bubny. Bylo vidět, že to posluchače zaujalo, protože se otáčeli a pozorně naslouchali a odměnili potom skladbu dlouhotrvajícím potleskem. Bohužel byl pak již čas k odchodu, abychom stačili dojet včas domů na mši svatou. Po cestě k nádraží jsme si mohli ještě u katedrály zazpívat a s chutí slovenské národní písně spolu se skupinou zpěváků. Bylo to příjemné překvapení. Domů jsme dojeli trochu unaveni, ale naplnění radostí ze všech obdržených milostí.

Marie Jirásková

Cesta ke svatosti je snadná

Podle papeže Benedikta XVI. není cesta ke svatosti vůbec komplikovaná. V promluvě 13. dubna 2011 nabídl Svatý otec velmi jednoduchý recept k jejímu dosažení prostřednictvím pouhých tří kroků: účasti na nedělní mši svaté, kontaktu s Bohem na začátku i na konci dne a rozhodování na základě Desatera.

Okénko do knihovny

autor: Reinhard Körner
název: Mystika prakticky
z obsahu: Jako milující matka

V náhled skromném kostelíku v malé jihoněmecké vesnici Urschalling se nachází neobvyklý obraz Nejsvětější Trojice. Jako lidské postavy jsou zde zobrazeni nejen Otec a Syn, lidskou tvář má také Duch svatý, pro nějž se zpravidla užívá – alespoň v západoevropském umění – biblického symbolu holubice. Když se pozorovatel podívá na tuto postavu mezi Otcem a Synem důkladněji, je překvapen. Hledí na něj ženská tvář, postava jednoznačně ženského vzezření...

Nevíme nic o osobě středověkého mistra, ale z jeho neobvyklého obrazu smíme soudit, že zakoušel Boha – v tomto případě Ducha svatého – jakožto „žensky“ a „mateřsky“ milujícího Boha. V průběhu židovsko-křesťanských dějin víry spatřovali lidé v Bohu tak jako on, nejen „otcovské“, nýbrž také „mateřské“ rysy – naposledy to byl Albino Luciani, který jakožto nově zvolený papež Jan Pavel I. ve svém prvním proslovu 10. září 1978 k davům lidí shromážděným na Svatopetrském náměstí radostně zvolal: „Jsme příjemci neskonale lásky Boží. Víme totiž, že ustavičně nad námi bdí s očima otevřenými, ba i tehdy, když se nám zdá, že je tma. Je to Otec, ale ještě více Matka...“

Také ve spisech sv. Jana od Kříže si Bůh vůči nám počíná jako „milující matka“. Na začátku jeho díla *Temná noc* čteme: „... duši, po tom co se s konečnou platností obrátí ke službě Bohu, dává Bůh zpravidla sílit na duchu a postupně ji obdarovává, tak jako to dělá milující matka s křehkým dítětem, když ho zahřívá teplem svých nader a krmí ho lahodným mlékem a pokrmem lehkým a sladkým a ve své náruči je chová a hýčká. Ale zároveň s tím, jak roste, mu matka postupně odnímá prs a vymaňuje je ze své náruče, staví je na zem a vede k tomu, aby chodilo po vlastních nohou, aby se zároveň s opouštěním krajiny dětství vydávalo ke skutečností větším a podstatnějším. Boží milost jako milující matka, potom co novou vroucností a horlivostí znovuzrodí duši pro službu Bohu, dělá s ní totéž...“

Za obrazem Boha jakožto „milující matky“ je přítomen jak u malbě z Urschallingu či „tricetidenního“ papeže, tak u Jana od Kříže hluboký prožitek víry a životní zkušenost. Bůh, kterého poznal v Ježíšově evangeliu a v niterně prožívaném přátelství s Kristem, se pro něj stal větším než všechno, co lze vyjádřit přirovnáním k laskavému otci, byť by byl sebevíc otcovský. Do jaké hloubky by byl asi Jan zasažen, kdyby byl věděl, že také Ježíš užíval výrazu ženského rodu, když v řeči své galilejské domoviny nazýval Ducha svatého, Ducha svého Otce v nebesích, ruach.

Jan od Kříže přesto ví, že Boha nemůže vystihnout ani přirovnání k matce – byť je její láska sebevětší: „Bůh se uděluje v tomto vnitřním sjednocení duši s takovou opravdovostí lásky, že není náklonností matky, která by s takovou něžností laskala svého syna, ani lásky bratra, ani přátelství přítele, která by se s ním mohla srovnávat. Španělskému karmelitánovi je také naprosto vzdálen mnohohlasý požadavek současného feminismu, aby se o Bohu nemluvilo jako o Otci, nýbrž aby byl napříště nazýván Matkou. Bůh je mu zároveň Otcem a Matkou – a je mu někým více,

než jsou schopny vyjádřit obě tyto představy dohromady! Pouze na dvou místech svého sebraného písemného odkazu užívá Jan od Kříže obrazu Boha jakožto matky. Již z toho je vidět, že na tento obraz nekladl příliš jednostranný důraz.

Častěji se zato vrací k „dětem“, které „milující matka“ živí a vychovává, ony se však její péči nechtějí skutečně naplno odevzdat (viz výše), nebo do jejichž výchovy „sahají svou hrubou rukou“ jiní. Jsou tedy tři témata, jichž se Jan od Kříže svým přirovnáním dotýká: 1. obraz Boha, 2. člověk vedený Bohem, 3. řádné a chybné duchovní doprovázení.

Bůh je mi „Matkou“

Ocitujme především druhý text, v němž Jan rovněž hovoří o Bohu jako o milující matce. V komentáři k Duchovní písni píše: „A tak je zde zaměstnán tím, že hýčká a laská duši jako matka, když slouží svému dítěti a hýčká je, když je krmí ze svých vlastních prsů. V tom duše poznává pravdivost Izaiášova výroku: Na Božích prsou budete nesení a na jeho kolenou hýčkání (srov. Iz 66, 12).“

Bůh – láskyplně starostlivá Matka. Jak dospěl Jan od Kříže k této představě?

Jan patří k lidem, kteří nemohli zažít svého otce. Když zemřel Gonzalo de Yepes, bylo mu pouhých několik měsíců. Zato se mu na celý život vryl do paměti obraz matky, která Jana a jeho přibližně o čtrnáct let staršího bratra Francisca vychovávala ve velké hmotné nouzi – a po smrti svého muže navíc sama. Vlastní matka, a posléze také Anna, která brzy patřila k rodině ještě mladistvého Jana jako manželka jeho bratra a byla právě tak „milující matkou“ svých osmi dětí, z nichž sedmi bylo souzeno záhy zemřít, se pozdějšímu karmelitánovi a duchovnímu pastýři staly osobně tím nejkrásnějším obrazem Boha, jehož poznal ve svém niterném přátelství s Ježíšem. Jan od Kříže byl a dodnes je schopen ukázat tímto obrazem cestu k radosti z Boha mnoha lidem, kteří rovněž nezažili otce, nebo s ním dokonce měli spíše záporné zkušenosti: To nejkrásnější a nejhlubší, co jsem prožil v mezilidských vztazích, nejlepší člověk, kterého mi bylo dopřáno poznat – nezáleží na tom, zda ke mně přistupoval jako otec, jako matka, jako bratr, jako sestra nebo jako milovaný přítel – je právě dost dobrý na to, aby byl obrazem Boha! A komu přijde zatěžko říkat z celého srdce Bohu „Otče“ necht' ho ve svém srdci nazývá „Matkou“ nebo „Sestrou“ nebo „Bratrem“ nebo – jak Jan často činil ve svých spisech – „Milovaným“.

Obrazně řečeno, jako matka se svým dítětem, jedná také Bůh s člověkem. Zpočátku mu dává vše, na co má chuť, co ho živí a po čem sílí. Dává mu pocítit svou blízkost a svou lásku... Avšak jako matka usiluje při výchově o to, aby se její dítě osamostatnilo a dospělo, aby v něm jednou již více nenalézala „dítě“, nýbrž dospělého syna a dceru podobnou sobě v ženství a mateřství, právě tak i Bůh „vychovává“ jak k samostatnosti, tak ke zralému přátelství – ano i k milujícímu „sjednocení“ s ním, jež člověk zakouší již v tomto životě a naplní se na věčnosti. Odnímá člověku sladkou péči, aby se člověk sám snažil hledat to, co vyživuje jeho duši; staví ho na nohy vlastního svědomí, vlastního rozumu a vlastních přirozených schopností, aby sám následoval touhu kráčet do širého prostoru, do prostoru svobody – a vstříc cíli, pro nějž se zrodil.

Zpočátku je ovšem k zlosti, když se člověku bere to „sladké“; vždyť muset stát na vlastních nohou je těžší a namáhavější než nechat se nést v ochranné náruči. Je

Děčín - Podmokly

pochopitelné, jak člověk na tuto skutečnost reaguje, a v duchovním životě se tak děje často: „A tak je žalostné, když vidíme mnoho duší, kterým dává Bůh vlohy a milost, aby postupovaly vpřed a které, kdyby se chtěly vzchopit, dospěly by k tomuto vznešenému stavu, a přece zůstávají při tomto nízkém způsobu stýkání se s Bohem, protože nechtějí nebo nevědí nebo nejsou uvedeny na tuto cestu a nenaučí se, jak se oprostít od oněch počátků.“

Reagovat lze však z lidského hlediska až příliš pochopitelně také takto: Chce-li matka své dorůstající dítě obdarovat novým projevem své milující náklonnosti, bývá odmítnuta. I v tom je člověk „jako klouček, kterého chce matka nést v náručí, ale on křičí a kope a chce jít po vlastních nohou, a tak ani sám nejde, ani nenechá jít matku...“

Tato přirovnání mluví sama za sebe. Není třeba je zde vykládat zevrubněji. Jsou jako všechny obrazy a podobenství konkrétní a zároveň poskytují dostatek prostoru, aby v nich člověk rozpoznal svou životní cestu a objevil, co mu může pomoci kráčet po ní uvědoměleji

Karmelitánské nakladatelství 2011, vybral R. S.

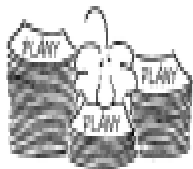

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva z 13. zasedání Farní rady ze dne 12. června 2011

Program jednání FR:

- **Volná diskuze o udržování památek v naší farnosti.**
- **Akce ve farnosti**

Byl podán návrh na obnovení společných akcí ve farnosti, např. „Křeslo pro hosta“, promítání filmů nebo pořádání společných snídaní po nedělní mši svaté.

• **Prohlídka zámku**

Pokud bude zájem, pan Vavříčka je ochoten uspořádat prohlídku děčínského zámku a kostela Povýšení sv. Kříže, příp. Kaple sv. Jana Nepomuckého v Chrástu.

• **Noc kostelů**

28. května se konala „Noc kostelů“. Akce se opět setkala s velkým ohlasem, návštěvnost byla vysoká.

• **Návštěva nemocných**

Protože v naší farnosti žije více lidí, kteří se z důvodu nemoci nemohou zúčastnit mše sv., bylo by vhodné, abychom je alespoň občas navštívili a informovali je o dění ve farnosti.

zapsala Eva Pohořelá

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 11. září 2011 v 18:45 (po večerní mši svaté).

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jiří Málek	místopředseda
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Otto Chmelík	člen
Antonín Musil	člen
Jaroslava Škodová	člen
Miloš Vavříčka	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2011	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 108 Kč	2 060 Kč	1 909 Kč	Na katolické školy
Únor	6 945 Kč	1 555 Kč	2 804 Kč	Svatopetrský halář
Březen	6 106 Kč	2 533 Kč	2 162 Kč	Na pojištění
Duben	7 885 Kč	1 212 Kč	0 Kč	
Květen	6 584 Kč	1 911 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	35 628 Kč	9 271 Kč	6 875 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2011	3. července	7. srpna	4. září
2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		6. listopadu	4. prosince

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:08	17:08	19:08	21:08
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

- „Slyšel jsem, že se vaše dcera chce stát rockovou zpěvačkou. Jaké má úspěchy?“ „Zatím obrovské, už jsme koupili lacino dvě sousední chalupy!“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **XI. Diecézní pouť mládeže 2011** – Ve dnech 30. 6. - 6. 7. 2011 proběhne 11. pěší pouť mládeže litoměřické diecéze za duchovní povolání a rodiny pod názvem *Pod' na Pót'*. Půjde se z Ústí nad Labem Střekova do Rumburka (Loretánská kaple). Více a možnost přihlášení na www.pout.wz.cz.
V sobotu 2. 7. doputuje pouť mládeže do Děčína. Jste zváni do školy Nativity v Nebočadech, kde bude v 19:00 společné opékání buřtů.
- ☞ **Pouť na Javorech** – V sobotu 2. července ji budeme slavit na Javorech v kostele pouť sv. Prokopa (svátek má v pondělí). Začátek pobožnosti slova je v 15:30. Odjezd autobusu z autobusového nádraží Děčín-Podmokly ve 14:40.
- ☞ **Bohoslužba na Sněžníku** – V sobotu 16. července 2011 oslavíme na Sněžníku svátek Panny Marie Karmelské. Shromáždíme se v 15:00 před kaplí.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> - navštivte naše/vaše stránky!

Biblický koutek

52. část

Šavel. Pocházel ze židovské rodiny a prožil první léta svého života v Tarsu na jihu současného Turecka, kde postupně pronikal do víry Izraele a setkal se s mnoha jinými kulturami. Tarsus je totiž přístavním městem, kam společně s nákladem lodí „připlouvala“ také jiná náboženství a myšlenkové proudy.

Damašek. Když první křesťané pochopili, že jejich život je v ohrožení, začali opouštět komunitu v Judeji a stěhovali se do velkých měst říše, kde mohli nerušeně působit. Jedním z takových měst byl i poměrný blízký Damašek.

Světlo. Evangelista Lukáš se snažil vyjádřit setkání Ježíše a Šavla prostřednictvím obrazného jazyka: silné polední světlo, Šavlův pád na zem, hlas přicházející z nebe, oslepenutí. Když apoštol Pavel později ve svých dopisech vzpomíná na tuto událost, hovoří o tom, že se mu Ježíš zjevil.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

- Slavného teologa se kdysi ptali, kdo jsou ti lidé, kteří navštěvují jeho přednášky. Odpověděl: „Mé publikum se skládá hlavně ze studentů, mladých dam a důstojníků. Studenti přicházejí proto, že jsem ve zkušební komisi. Mladé dámy přicházejí kvůli studentům. A důstojníci přicházejí kvůli mladým dámám.“

Prázdninová putování

Stalo se módou jezdit do Svaté Země. Co tomu říká galilejský arcibiskup Elias? „Nenavštěvujte jen svatá místa! V Božím hrobě hladíte mramor, který nemá s Kristovým tělem nic společného. Je na něm psáno: On zde není! On vstal! Proč ho tedy hledáte tam, kde není? Přijďte do Galileje, tam se s ním setkáte! Navštivte naše farní společenství. Jsme zde izolováni, vytlačeni na okraj. Potřebujeme vaši přítomnost. Vy žijete v klidných privilegovaných zemích. Jenom pouhá vaše přítomnost je pro nás velkolepý akt solidarity.“

Kde všude na našich poutích hledáme Krista a jeho Matku? Není i u nás Kristus nejvíce přítomen v našich farnostech?

Jan Rybář

Dva tisíce let křesťanství - historie plná zločinů?

Někdo by řekl, „Tak to je síla“. Někdo nad tím mávne rukou – „blábol!“ ... Někdo se zděsí... A co když někdo přijde za námi a optá se nás, co Vy jako křesťan na to? Budeme schopni dobře zareagovat, bez emocí, rozumně, tak aby druhý pochopil a neutvrdili jsme ho svým postojem v negativním nahlížení na církve?

Na co narážím? Stalo se opravdu v jednom kolektivu, že taková otázka padla, jednalo se o to, že dotyční, kteří již předem zřejmě neměli o církvi nejlepší mínění, narazili na webové stránky <http://www.osud.cz/dva-tisice-let-krestanstvi-historie-plna-zlocinu-proti-lidskosti-0> a chtěli od kolegy Pavla vysvětlení...

Na Internetu je dnes tolik dat, že se to za nedlouho bude blížít nekonečnu. Dá se tam najít snad opravdu vše, ale jak praví předseda Skeptiků, 90 % náplně Internetu je balast, nesmysl a blábol. Jak ale najít v kupce sena jehlu? Asi jako v životě nalézt správnou cestu za Ježíšem...

Zde předkládám názory k tomuto tématu, které se zdají velice rozumné a mohli by nám v takové situaci někdy pomoci. Třeba i v naší situaci, kdo víme, co nás potká zítra? Jo a na odkaz se koukněte, je to opravdu „síla“ :-D. (R. S.)

... Už zde zazněla celá řada cenných myšlenek. Vyzdvihl bych tyto:

- ◆ Svědectví Tvého života je pro lidi kolem Tebe důležitější, než pomyslné vítězství v jakékoliv diskusi.
- ◆ Převažující dobro neomlouvá spáchané zlo. K vyrovnání se s minulostí a uzdravení současnosti vede jediná cesta - totiž přes pravdivé přiznávání vin, upřímné omluvy a prosby za odpuštění.

Pokud však chceme ukázat světu, že z naší církve již žádné zlo nevzejde, nestačí vinu přiznat. Je nutné kvalitně analyzovat její příčiny, poučit se a zavést preventivní mechanismy. (Tíží mě pocit, že k tomu má naše církev ještě dost daleko...)

K analýze příčin zde zazněla silná myšlenka o fenoménu moci. Ano. Pokud bylo křesťanství v pozici „státního náboženství“, bylo zvenku deformováno světskou mocí, naopak uvnitř církve hrozí vždy zneužití moci jednotlivci a skupinami.

Další závažnou příčinou selhávání církve je špatné porozumění Písmu. To je, myslím, zdaleka největší bolest minulé i dnešní doby a náš hlavní úkol na cestě vpřed.

Je potřeba vědět, že biblické příběhy v sobě obsahují skrytá sdělení velké hloubky a praktické hodnoty. Jejich smysl a duch je třeba znova a lépe objevit a zpřístupnit.

Poprvé v dějinách jsou k tomu vhodné podmínky: svoboda od státní moci, dostupnost Písma v tištěné i elektronické podobě, snadné šíření informací, možnost diskutovat a porovnávat různé způsoby uchopení textu.

Pro špatné čtení Písma bývá charakteristické, že vytrhává věty a jejich části z kontextu. Přitom existuje hned několik druhů kontextů nutných k pochopení významu textu: kontext doby o které se píše, kontext doby, kdy byl příběh zapsán a velmi významný kontext literární. Ignorování kontextů vede typicky k mylným závěrům.

Proto citáty vytržené z Písma, které jsou uvedené v dolní části odkázaného článku na serveru *Osud* nevypovídají nic o krvelačnosti našeho Boha, ale vypovídají jednoznačně o tom, že autor článku neumí pracovat s biblickým textem.

Přesně takový způsob přístupu k Bibli používají např. křesťanští kreacionisté při zdůvodňování popírání vývoje přírody.

Pavle, je ještě jedna záležitost, o které bych chtěl napsat.

Tvoji kolegové a kamarádi, kteří jsou pravděpodobně normální slušní pracovití lidé, kteří však mají kritický pohled na církve a náboženství mi nápadně připomínají příslušníky tzv. třetího stupně duchovního rozvoje podle Scotta Pecka. S touto teorií jsem se seznámil prostřednictvím přednášky Josefa Kordíka, který ji u nás přednášel před lety v rámci křesťanské akademie. Později jsem objevil její text na internetu. Je to dost náročné čtení, mne však tato teorie velmi oslovila. (*Josef Kordík; Čtyři stupně duchovního života podle Scotta Pecka; 10. 9. 2002 – <http://vecery.misto.cz> - přednáškové texty*)

Problém evangelizace lidí třetího stupně spočívá v tom, že jim nelze nabízet „víru“ druhého stupně. Oni se potřebují potkat s někým ze stupně čtvrtého. V přednášce je o tom také řeč. Je to ovšem spíš námět k promyšlení, do jednoduché rady to má hodně daleko.

Mirek

Podepisují se pod příspěvek Mirka, jak co se týká zla v církvi, tak co se týká Bible - Písma. Dnes jsem to našel ještě vyjádřeno jinými slovy u T. Halíka *Divadlo pro anděly*. Kapitola *Bůh bydlí* v příběhu stojí za přečtení celá.

(*str. 54*) Druhý vatikánský koncil znamenal v diagnóze příčin ateismu vpravdě revoluční obrat: za hlavního viníka ateismu prohlásil křesťany, kteří před nevěřícími nevydali své víře dost věrohodné svědectví, ba spíše způsobili pohoršení svým „antisvědectvím“. Nastala éra křesťanských omluv, vrcholící ve známém vyznání *Mea culpa* papeže Jana Pavla II. na prahu nového milénia. Velká část ateistického světa přijímá omlouvání církve jako samozřejmý rituál a očekává a vyžaduje ho stále znova a ve větší míře; nezdá se však, že by kvůli tomu brala církve a její poselství vážněji, že by tím snad byla jakkoliv znejistěna v jistotách své nevíry.

Špatnosti křesťanů mohly být jistě včera i dnes psychologickou zábranou misijního úspěchu církve. Přísně vzato, jsou však špatnosti křesťanů argumentem proti špatným křesťanům, avšak stěžejí je lze uznat za skutečně platný argument proti křesťanství, víře a Bohu; fakt, že poutníci jsou daleko od cíle, že mnozí bloudí v začarovaném kruhu a ještě jiní se z různých příčin obracejí k cíli zády, nevypovídá zhora nic proti cíli samému. ... skutečné dějiny křesťanů ... poskytují ... také dostatek příkladů heroického následování Krista; ten, kdo chce zůstat poctivý, v nich nalezneme i takové projevy a plody života církve, jimiž nemůže upřít morální věrohodnost a svou úctu.

(str.58) Nezapomeňme, že základním kontextem našich křesťanských výpovědí o Bohu jsou biblické příběhy.

Petr

(zkráceno: Richard Rohr; *Skryté věci - Písmo jako spiritualita*; str. 142; zač. 7. kap.)

„Citací jediného verše nebo krátké pasáže z Bible můžeme dokazovat všechno, co chceme. ... žádný jiný text nebyl tak vytrvale používán k obhajování nenávisťi, předsudků, násilí... ...“

Přesně ony věci, proti kterým se Ježíš vytrvale a jednoznačně stavěl, jsme si takto spravedlivě zdůvodnili. To samo o sobě by nám mělo stačit k tomu, abychom pochopili, že Bibli nečteme správným způsobem. Náš omyl by mohl být v tomto: Zdá se, že si myslíme, že problémem je vždycky někdo jiný, nikdy ne my sami. ... Zralá spiritualita se snaží obrátit naši pozornost na nás samotné ...“

Mirek

Světové dny mládeže 2011 - Madrid

Program papeže Benedikta XVI. během SDM v Madridu

Benedikt XVI. se kromě účasti na hlavních bodech programu Světových dnů mládeže (SDM) v Madridu (16.-21. 8. 2011), kterými jsou úvodní ceremonie, slavení křížové cesty, modlitební vigilie a závěrečná mše svatá, setká také s mladými univerzitními profesory, handicapovanými, seminaristy, řeholnicemi a dobrovolníky.

...

vedle těchto setkání, která tvoří doprovodný program Svatého otce během jeho pobytu ve Španělsku, bude Benedikt XVI. sám řídit hlavní oslavy SDM v Madridu. V den příletu ve čtvrtek 18. srpna odpoledne se bude konat úvodní ceremonie, kdy se papež přivítá s mládeží z celého světa na náměstí Plaza de Cibeles, jednom z nejvýznamnějších míst ve městě.

V pátek 19. srpna večer bude slavena křížová cesta se 14 vyřezávanými zastaveními velké umělecké hodnoty, jež jsou zbožně uctívána a budou pro SDM přivezena z různých koutů Španělska. Průvod křížové cesty bude procházet po třídě Paseo de Recoletos mezi náměstími Plaza de Cibeles a Plaza de Colón.

Oslavy, při nichž se počítá s nejvyšším počtem účastníků, připadají na sobotu 20. srpna, kdy se bude konat vigilie mladých a neděli 21. srpna, kdy Svatý otec zá-

věrečnou mší svatou Světové dny mládeže v Madridu zakončí. Oba body programu se budou konat v areálu letiště Cuatro Vientos. Toto místo se nachází 8 km jihozápadně od centra Madridu. Prostředí historického letiště již v roce 2003 hostilo setkání Jana Pavla II. s mladými Španěly při jeho poslední návštěvě Španělska.

tisk.cirkev.cz

PŘEDPROGRAM DID (10. - 15. srpna 2011)

- středa 10. 8.

1. den příjezd do diecéze Tarragona kolem poledne, ubytování. Poutníci a skupiny, kteří se zúčastní programu Dny v diecézích, budou přivítáni v jednotlivých diecézích. Tento program bude probíhat ve více než čtyřiceti diecézích Španělska. Mladí lidé z České republiky budou přivítáni v diecézi Tarragona.

- čtvrtek 11. 8.

2. den v diecézi Tarragona, „Volný den“. Zahájení dne společnou ranní mší svatou. Zbývající čas během dne může každý využít podle svých představ. Je možné si prohlédnout město a navštívit památky a muzea. Vstup do muzeí je tento den zdarma.

- pátek 12. 8.

3. den v diecézi Tarragona, „Den farností“. Společná ranní modlitba. Společenský kulturní program na nádvoří Collegi de Sagrat Cor. Představí se nám naše hostitelská farnost. Společné zakončení dne večerní vigílií a po ní společná večeře.

- sobota 13. 8.

Barcelona „Den Katalánska“. Do Barcelony přijede celkem na 60 000 mladých poutníků Světových dní, kteří budou přijati v celém Katalánsku. Plánovaný program: 08:00 odjezd do Barcelony, 10:00 mše svatá na Espacio Forum de BCN, odpoledne volno, večeře na Espacio Forum, 20:00 koncert Clones de U2 na Espacio Forum, cca 24:00 návrat do Tarragony.

- neděle 14. 8.

4. den v diecézi Tarragona, „Den diecéze Tarragona“. Společná ranní modlitba. Dopoledne bude volno. Program plný nejrůznějších aktivit: divadelní zpracování umučení sv. Fructuosa v románském amfiteátru, evangelizační koncert, prohlídky, katecheze atd. (každý účastník se bude moci zúčastnit dvou programů). Odpoledne od 17:00 prezentace historie města Tarragona a prezentace kultury států, ze kterých přijely skupiny mládeže. Českou republiku bude prezentovat folklorní vystoupení valašského souboru Důbrava. Večeře. 21:00 – večerní mše svatá s vigílií v Tarraco Arena Plaza.

- pondělí 15. 8.

Dopolední mše svatá. Na slavnost Nanebevzetí Panny Marie, budou biskupové v jednotlivých diecézích sloužit mši, při které vyšlou místní mládež a poutníky do Madridu. Cca v 10:00 odjezd do Madridu. Odpoledne příjezd poutníků do Madridu, uvítání a přijetí.

PROGRAM WYD (16.-21. srpna 2011)

- úterý 16. 8.

Dopoledne program v Českém národním centru. Stejně jako na předchozích setkáních, připravujeme České národní centrum, v němž bude probíhat náš národní program – modlitby, zábava, katecheze, mše svatá, příležitost ke svátosti smíření apod.

20:00 Zahajovací mše WYD. Světové dny mládeže začnou mší svatou na náměstí Plaza de la Cibeles de Madrid. Celebrovat ji bude kardinál Antonio María Rouco Varela – madridský arcibiskup a předseda Španělské biskupské konference. Koncelebrovat budou biskupové a kněží účastníci se WYD. *Festival mladých.* Kulturní program WYD, který obsahuje koncerty, výstavy, prohlídky muzeí, návštěvu divadel atd. Program se bude postupně upřesňovat.

- středa 17. 8.

09:00 Katecheze biskupů. Účastníci WYD budou rozděleni do skupin podle jazyků. Ve skupinách pak budou probíhat katecheze s biskupy z celého světa. Program se uskuteční v kostelech, školách, na sportovištích. Pro českou skupinu bude v Českém národním centru. Součástí programu bude také mše svatá v českém jazyce.

Festival mladých.

- čtvrtek 18. 8.

09:00 Katecheze biskupů.

19:30 Přivítání papeže na Plaza de la Cibeles. Slavnostní uvítání papeže mezi mladými poutníky.

Festival mladých.

- pátek 19. 8.

09:00 Katecheze biskupů.

Festival mladých.

19:30 Křížová cesta. Křížová cesta ulicemi Madridu směrem k náměstí Plaza de la Cibeles.

- sobota 20. 8.

Přípravný program ve Cuatro Vientos. Mladí budou postupně přicházet na letiště Cuatro Vientos a obsazovat určená místa. Bude probíhat odpolední program na pódiu (svědectví mladých, hudební vystoupení, modlitby, atd.) před večerní vigilií.

20:30 Vigilie s papežem (předběžný čas). Svatý otec přijede na letiště a zahájí eucharistickou adoraci. Předpokládá se promluva Svatého otce.

Noc ve Cuatro Vientos. Účastníci WYD stráví noc společně na letišti Cuatro Vientos. K dispozici budou stany pro tichou adoraci.

- neděle 21. 8.

09:00 Příjezd papeže na Cuatro Vientos. Papež bude projíždět papamobilem mezi zónami.

09:30 Mše na zakončení WYD a rozeslání poutníků. Papež bude společně s biskupy a kněžími slavit závěrečnou mši svatou, při které rozešle přítom-

né mladé do světa, aby svědčili o své víře, stejně jako Pán vyslal své apoštolů. Na závěr mše oznámí papež, kde se budou konat příští světové dny mládeže.

Návrat na místa ubytování.

Večer či v noci odjezd poutníků.

<http://madrid2011.signaly.cz>

Apoštolská cesta papeže Benedikta XVI. do Německa

Apoštolská cesta papeže Benedikta XVI. do Německa je plánovaná ve dnech 22.-25. září 2011. Během návštěvy rodné země zavítá do diecézí Berlín, Erfurt, Freiburg a ve všech bude s věřícími slavit mši svatou. Více na oficiálních webových stránkách papežské návštěvy v Německu.

<http://www.papst-in-deutschland.de/>

Kurz výroby a práce s biblickými postavkami

Litoměřická farnost Všech svatých Vás srdečně zve 14.-15. října 2011 do Diecézního domu kardinála Trochty na kurz výroby a práce s biblickými postavkami.

Pod vedením vyškolených lektorek si vyrobíme biblické postavky. Trup mají z drátu a nohy z olova. Je tedy možné vyjádřit jimi postoj i pohyb (krok, klečení, ruce před obličejem...). Text a jeho děj si vštěpujeme, když se díváme na postoj a rozložení jednotlivých postavek. Je mnoho možností, jak použít této metody při biblické práci s dětmi i dospělými.

Program

Pátek	17:00-20:30	výroba biblických postavek (hlava, končetiny)
Sobota	08:30-10:30	úvod do práce s postavkami spojený s prakt. prací s Biblií
	10:30-12:00	výroba biblických postavek
	12:00-13:00	oběd
	13:00-17:00	výroba biblických postavek

Podmínka účasti

Včasné a závazné přihlášení a zaplacení zálohy 200 Kč.

Nutná účast po oba dny, nelze se zúčastnit jen části kurzu.

Cena kurzu

Maximálně 600 Kč na osobu za oba dva dny, při 100 % naplnění kurzu se cena adekvátně sníží (v ceně je zahrnut materiál, kurzovné, sobotní oběd a občerstvení pro účastníky).

Přihlášky

U Mgr. Kateřiny Kroupové - email: katy.ltm@seznam.cz, tel.: 732 965 933.

Zájemcům o kurz zašleme podrobnější informace.

www.biblickedilo.cz, www.biblickepostavicky.cz, www.farnost-litomerice.cz

Pro volné chvíle

Povedlo se vám vyřešit minulé zadání?

Zde je výsledek:

1	6	7	4	5	2	9	8	3
5	2	9	3	6	8	7	1	4
8	3	4	9	7	1	2	6	5
7	4	2	5	8	6	1	3	9
3	8	5	2	1	9	6	4	7
9	1	6	7	3	4	5	2	8
4	5	3	6	2	7	8	9	1
6	9	8	1	4	5	3	7	2
2	7	1	8	9	3	4	5	6

Nové zadání:

3				7			5	2
				4				
			4	3				7
			5			8		3
4	2		9					
	1		4			8		
5						2		
					3	5		
7		6	8					9

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
15. 09. 2011	Trmice - ???	Petr Novotný		Římanům 15
20. 10. 2011	Teplice	Milan Pekárek		Římanům 16
17. 11. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 16
15. 12. 2011	Krupka	František		Vánoční besídka

- „A jaká tam vlastně byla na plese hudba?“ „Já ani nevím, babi, taková zvláštní, protože jednou, když vrchní upustil ták s přibory, tak se zvedly tři páry a šly tančit...“

XXI. Katolická charismatická konference

22. ročník Katolické charismatické konference se bude konat ve dnech 6. až 10. července 2011 opět v Brně. Hlavní program proběhne v moderním pavilónu F na brněnském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a také náměstek hejtmana Stanislav Juránek. Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby.

Konference začíná ve středu 6. července 2011 v 19 hodin mší svatou v katedrále na Petrově. Ve středu se bude též provádět registrace na konferenci, a to od 12:00 do 21:30 v pavilónu F v areálu brněnského výstaviště BVV. Více o registraci, přístupu, parkování, programu, atd. se dozvíte na speciálních webových stránkách <http://konference.cho.cz>.

Hlavním hostem letošního setkání je italský kapucín P. Raniero Cantalamessa, u nás známý především jako autor mnoha knih s duchovní tematikou. Několik z nich bylo přeloženo do češtiny – např. Život pod vládou Kristovou, Dech božského Ducha, Zpěv Ducha, Maria, zrcadlo církve.

P. Cantalamessa byl vysvěcen na kněze v roce 1958, získal doktorát z teologie a klasické literatury a byl jmenován řádným profesorem na univerzitě v Miláně. V roce 1980 pedagogické činnosti zanechal a od té doby se plně věnuje kázání evangelia po celém světě. Zároveň působí jako papežský kazatel ve Vatikánu a má také velmi sledované pravidelné sváteční slovo v italské televizi.

Je označován za jednoho z proroků naší doby, který se nebojí označovat věci jejich pravým jménem a vyslovuje se k mnoha problémům života dnešního křesťana.

Má hluboké ekumenické cítění; a tak doufáme, že ocení, že charismatická konference se účastní nejen katolíci, ale i křesťané z jiných církví a také lidé duchovně hledající.

Konference bude ukončena mší svatou v neděli v 11:00.

<http://konference.cho.cz>

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1.	7.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
5.	7.	Slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa, patronů Evropy
11.	7.	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
23.	7.	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25.	7.	Svátek sv. Jakuba, apoštola

Výroční dny biskupů

1.	7.	Mons. Hrdlička	kněžské svěcení (1972)
5.	7.	Mons. Esterka	jmenován tit. biskupem (1999)
10.	7.	Mons. Radkovský	převzetí diecéze (1993)

Hezké zážitky o prázdninách a dovolených!

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvilky
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 ^{++/} - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		18:00	^{++/}
Středa	07:00		
Čtvrtek		18:00	^{++/}
Pátek		18:00	^{++/}
Sobota		18:00	Bynov ^{**/}

^{**/} Přes období letního času, mimo měsíc duben, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00; v dubnu ještě podle zimního času od 15:00.**

^{++/} Přes období letního času jsou večerní mše svaté **od 18:00.**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 31. 07. 2011, před 1. neděli v srpnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)